

„NEM ERŐVEL, SEM HATALOMMAL, HANEM AZ ÉN LELKEMMEL!
– AZT MONDJA A SEREGEKNEK ÚRA.”
(Zak 4,6b)

KÖRLEVÉL

A BUDAPEST–KÁLVIN TÉRI
REFORMÁTUS GYÜLEKEZET TAGJAIHOZ
~ AZ ÚR 2024. ESZTENDEJÉNEK PÜNKÖSDJÉN ~

Olvasandó:

Jn 14,26 és ApCsel 2,1–47

LELKÜNKET ELEVENÍTŐ PÁRTFOGÓ

mező, közbenjáró és ugyanakkor vigasztaló, aki emlékeztet minket arra, amit az Evangéliumban Jézustól tanultunk;

Mikor életünkre fenyegető árnyék vetül („a veszélyek korát éljük” – hangzik gyakran), és dermedten, kétségek között megtorpanunk, riadt elnémulásunkban helyettünk okosan szólni tudóra, bölcsen érvelőre – szószólóra –, kiszolgáltatottá tevő ügyeinkben pedig védelemre, pártfogásra, keserűségünkben vigasztalásra várunk... Gyorsan változó világunkban képlékeny-nyé, kiszámíthatatlanná vált sok ember jövője – emiatt többen hajlamosak szorongani, apró félelmeiket is lelkükben óriássá táplálni. Pedig az élet a régi időkben sem volt könnyű: terhektől ma sem nevezhető mentesnek... **Minden korszaknak megvoltak a maga nehézségei, de tagadhatatlan vívmányai, előnyei is...** Mindezekkel együtt a Prédikátor könyvének sorai többször is eszünkbe juthatnak: „Minden dolog fárasztó, el sem tudja mondani az ember. Szemünk nem győz eleget nézni, fülünk nem tud eleget hallani. Ami volt, ugyanaz lesz majd, és ami történt, ugyanaz fog történni, mert nincs semmi új a nap alatt. Ha van is olyan dolog, amiről azt mondják, hogy új, az is megvolt már régen, megvolt már jóval előttünk.” (Préd 1,8–10) Lelkünk hamar fárad, kimerültség, ingerültség uralkodik el sokunkon; egyre többen panaszkodnak arra, hogy vélt vagy valós kötelességeik hálójában vergődnek, panaszkodnak a kiégettségre (a lélektan már nevet is adott ennek: „burn-out”-szindróma, kiégési tünetegyüttes) – és életükre boldogító megoldást várnak.

A betegség, baj, kiszolgáltatottság vermébe való zuhanás, az abban való megrekedés ősi félelme minden korszak emberének – de **Isten újra meg újra szól, hogy ne féljenek, mert Ő nem hagyja cserben a benne bízókat, a hozzá segítségért kiáltókat.** Bizony: „Közel van az Úr mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja. Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kívánságukat, és megsegíti őket.” (Zsolt 145,18–19) **Megváltó Urunk, Jézus, hozzánk, az Atya tékozló gyermekei elé siet és magához hív:** „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” (Mt 11,28) **Jézus önmaga jelenlétével is vigasztal, bátorít:** a János írása szerinti evangéliumban és János leveleiben kifejezetten látjuk, hogy tanítványai körében **Jézus az „első” vigasztaló-pártfogó** (1Jn 2,1), a pünkösdkor kiírástott **Szentlélek pedig a „másik” pártfogó**, akit Jézus (és az Atya) küld, miután dicsőségben visszatér az Atya mellé (Jn 14,16; Jn 14,26; Jn 15,26; Jn 16,7). **A Szentlélek olyan Pártfogó, védel-**

liumban Jézustól tanultunk; közel hozza hozzánk Istent, emberi lelkünket megeleveníti: mert akire a Lélek árad, az tud igazán lélegzetet venni és gondjai ellenére, fellélegezve életének útját hittel járni. Nagy szükségünk van erre az emberi lelket megelevenítő Lélekre, a teherhordozás közbeni fellélegezésre, a Jézus által megmutatott Istenre tekintésre...

Pünkösöd ünnepén – mikor az egyház születésnapját is ünnepeljük –, szem előtt kell tartanunk, hogy Szentlélek nélkül előregszik, megfárad, megkövesedik, kihül az egyház, – és kihül a mi szívünk is. Ha nem imádkozunk Lélekért, ha nem kapunk Szentlelket, és erőterében nem újulunk meg, akkor kihül a hitünk, és viselkedésünkkel, közönyünkkel, egymást szeretni és elfogadni nem tudásunkkal kihűjtük az egyházat, a gyülekezetet... Igazgá válik az ige: „de az a panasgom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet” (Jel 2,4). Nagy a felelősségünk abban, hogy milyen a légkör, milyen az uralkodó hangulat életünkben, köreinkben, gyülekezetünkben, egyházunkban...

Félre ne értsük azonban a Szentlelket! Hitvalló elődünk, **Kálvin, amikor az Ige és a Szentlélek kölcsönös viszonyáról szól, józanul int:** „...A Léleknek tehát, aki nekünk ígértetett, nem az a dolga, hogy új és soha nem hallott kijelentéseket eszeljen ki, vagy valamiféle új tant koholjon, hogy ezzel eltérítsen bennünket az evangélium elfogadott tanításától, hanem ellenkezőleg éppen az a tiszte, hogy elpecsételje elménkben azt a tanítást, amelyet az evangélium nyújt...” Gyakran látjuk: sok ember félelmében, vergődésében, kétségbeesésében – azért, hogy magát valamilyen módon ideig-óráig vigasztalgassa – új tanokat, varázslatos praktikákat, mások által hasznosnak ítélt élet-recepteket „eszél ki”, „új tant kohol”, így szélsőséges ideológiák, tiszta hit helyett fanatikus vallásosság és – már a történelem szemétdombján heverőnek gondolt – elvakult, gyilkos eszmék kiszolgálója és rabszolgája lesz... **Az Evangélium tiszta tanítására napjainkban égető szükség van!** Tart még a kegyelmi idő, éljünk jól vele: a lelkünket megelevenítő Lélek ma is árad, Krisztushoz fordít, eszünkbe juttat mindent, amit Ő tanított nekünk (Jn 14,26). Összekapcsol bennünket életünk forrásával, Istennel, hogy ne csak egymást, hanem Isten akaratát is értsük, örömmel teljesítve azt!

KUN ANDRÁS NÁNDOR
lelkész

FELTÖLTŐDÉS

FELTÖLTŐDÉS – AMIKOR ERRE GONDOLOK, ELŐSZÖR A HAJNALI BALATONI SÉTÁK JUTNAK ESZEMBE. NEM SOKKAL NAPFELKELTE UTÁN BEJÁRNI A JÓL ISMERT UTAT A PARTON. Ilyenkor van idő rá, közel egy óra. Eközben van idő csendben lenni, szemlélődni, végiggondolni, imádkozni. Utána pékségbe, vissza a hegyre, reggelit készítünk, együtt a család.

A feltöltődés ideje szükséges, fontos. Isten teremtési rendjének része. A negyedik parancsolat adja elénk így: „*Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! De a hetedik nap a te Istenednek, az Úrnak nyugalomnapja.*” (2Móz 20,9–10.) Ez a heti rendet jelenti. Dolgozunk, munkálkodunk, és ott van az Úr napja, a megpihenés ideje. Testünk és lelkünk is így teremtett Isten által: legyen munka és legyen feltöltődés. Szükséges a megállás és a megpihenés egy hosszú hét után. Ne várjuk meg azt, amikor a testünk jelez, hogy „állj és elég”. A sportolók versenyfelkészülésében is helye van az intenzív edzéseknél, a beiktatott pihenőnapoknak is, mert kell a regeneráció.

Mit kezdünk Isten ajándékával, a nekünk adatott emberi testünkkel? Kimerültségig hajtjuk, kizsigereljük? Kihasználjuk és elhanyagoljuk? Az ajándékok felelősségre indítanak. Közösségeink, kapcsolataink mellett magunkért is felelünk, testünkért is. Szükséges megpihenni. A feltöltődés azonban több, mint a test megpihentetése vagy a munkából való kiállás, esetleg a semmittevés. Pál apostol így ír az efézusi gyülekezet véneinek: „*Viseljétek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.*” (ApCsel 20,28) A sorrend is fontos, először magatokra, majd az egész nyájra. A magunkra való gondviselés a test és a lélek feltöltéséről szól. Hogy van a te lelked? Hogy áll a lelki üzemanyagtartályod? Üzemanyag és töltöttség – ahogy a járművekben –, bennünk is végesek, feltöltésre van szükség. Pünkösdi ünnepe kiváló tanúság erre. A tanítványok együtt voltak és imádkoztak. Utat, megújulást és új lendületet kerestek – és Isten kegyelméből kaptak is. A Lélek tesz őrizővé, felelőssé, a Lélek ad megújulást és erőt is, hogy feladatunkat újra beteljesítsük.

Ahhoz, hogy megragadjuk a Lélek erejét, ki kell mozdulnunk, mint egy nyaralás alkalmával? Egyrészt nem, mert a tanítványok ugyanúgy és ugyanott voltak együtt, mint azelőtt; egy szívvel, egy akarral. A Lélek ajándéka megtalálta őket, nem a hely számított igazán, hanem a közösség. Másrészt igen, ki kell mozduljunk. Ki abból a megszokott és gyakran kényelmes biztonságba süllyedő langyos állapotunkból, melyben minden megy a maga rendjén. A Lélek újat készít. Az új befogadásához pedig kell a mi készségünk. Szükséges tehát a feltöltődést fizikai kimozduláshoz, nyaraláshoz kötni? Nem feltétlenül.

A Lélek és a megújulás ott van, ahol ketten vagy hárman Jézus nevében együtt vannak. Istennek hála, hogy gyülekezetünkben többen vagyunk egy-egy alkalommal. Jelenlétének áldását közösen tapasztaljuk úgy a vasárnapokban és ünnepnapokban, mint a hétköznapokban egyaránt. Áldott legyen az Ő neve!

A nyári hónapokban egy kicsit megváltozik egyházközségünk alkalmainak rendje. A hétközi bibliaórákat (zsoltáros imakör, irodalmi bibliakör, gyülekezeti bibliaóra) június közepétől – az őszi újraindításig – szüneteltetjük. Júliusban és augusztus-

ban kétnyelvű istentiszteleteket tartunk. A tervek szerint minden csütörtökön 17 órai kezdettel magyarul és angolul szólal meg Isten igéje a templomban. Két szempont vezet ebben bennünket: először is, hogy Isten igéje hirdettessék hétköznapokban, a nyári időben is, mert itt van a feltöltődés ideje és helye. Valamint ebben az időben érezhetően sok turista jár a belvárosban. Fontosnak tartjuk, hogy az ige üzenete nekik is érthető és befogadható módon szóljon.

A nyári idő – sokféle módon – a találkozások alkalma is. Ezekben a hónapokban tervezett és szervezett módon szeretnénk végiglátogatni az egyházközség tagjait. A lelkeszi hivatalban a fogadóórákon változatlanul nagy szeretettel várjuk az érdeklődőket – nemcsak az ügyintézésre, hanem a személyes beszélgetésre érkezőket is. Nálunk nincs gyónás, de van lehetőség a lelkészekkel beszélgetni, kérdezni, közösen imádkozni. A pünkösdi és a nyári idő is a feltöltődés és a megújulás ideje, éljünk vele. Szeretettel és áldáskívánással:

Szabó Ferenc
SZABÓ FERENC
lelkipásztor

Budapest, 2024. május 17.

*Minden kedves Testvérünknek
Lélekáradásban gazdag pünkösdi ünnepet
kívánunk szeretettel:
a gyülekezetben szolgáló lelkészek és presbiterek*

Hétközi istentiszteleteket is tartunk a templomban
magyarul és angolul a nyári időszakban,
júliusban és augusztusban: csütörtök 17 órai kezdettel

A lelkeszi hivatal ügyeleti rendje:
hétfő: 10–13, kedd 9–12 és csütörtök: 14–17
Lelkeszi hivatal: 1091 Budapest, Kálvin tér 7/a
Telefon: +36 30 632 07 89 vagy 06 30 632 07 89
E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu

Egyházközségünk honlapján és Facebook oldalán
alkalmainkról, elérhetőségeinkről
naprakész tájékoztatás olvasható:

www.kalvinteriref.hu
<https://www.facebook.com/kalvinteriref.bp>

KÖRLEVÉL a Budapest-Kálvin téri református gyülekezet tagjaihoz. Kiadja: Szabó Ferenc lelkipásztor. Szerkesztés és nyomdai előkészítés: Kun András Nándor lelkész. A kiadvány sokszorosítása a LEANEL Press Kft. nyomdájában készült, vezetője: Kiss Endre.